

טבול יום פרק שנים עשר זבחים קד

עין משפט
גרי מצוה

כפ אבג מיי פיל
פלטות פסטי
סלס לל

נ ד ח מיי פיל
כטות סלס וימי
כעס :

נא ו מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

נב ו מיי פיל
פסלס פסטי
פסלס סלס ד :

נג ח מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

נד ו מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

נז ו מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

נח ו מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

נח ו מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

נח ו מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

נח ו מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

נח ו מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

נח ו מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

נח ו מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

נח ו מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

נח ו מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

נח ו מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

נח ו מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

נח ו מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

נח ו מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

נח ו מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

נח ו מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

נח ו מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

נח ו מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

נח ו מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

נח ו מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

נח ו מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

נח ו מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

נח ו מיי פיל
מסלס פסטי
מסלס סלס ד :

מאן דאמר לא האלה כרבי יהושע . תימה היכי מני סבר כותיה
הא קתני ומודה רבי יהושע דאם זרק האלה כדבסמך
וגראה לפרש כח ומ"ד לא האלה כרבי יהושע דגור נטמא בשר או נפסל
דלא זירוק אפיו אבד ושקוף דליכא בשר כלל דהתם אפילו בדיעבד

לא האלה והאג נמי אין הדם מרלה
על העור בפני עצמו אפילו בדיעבד
בנטמא גזירה אפיו אבד ושקוף ולא
מירי הכא בלחוד ושקוף אלא
בנטמא או נפסל ומ"ד האלה ע"כ

לא קאמר רבי יהושע כן דגור אפיו
אבד ושקוף ולא זירוק אלא בני
בעלים דליכא פסידא דכהנים שעדיין
לא זכו בעורו אבל עור דליכא פסידא

[דכהני] דכבר זכו כהנים מקמומו
הדם ההם על גזירין אלא שזכו אבד
ושקוף מירי דהוא אריעבד פי' בפסול
יואל וטומאה דדיעבד אם זרק האלה

ולא גזירין הכא נמי מרלה הדם על
העור בפני עצמו ופירוש הקונטרס
הוא : "א"ר עקיבא מדרביו למדת
ט' . משמע דוקא בעורו יאורו

הכהנים אבל בכשורו לא דלפי
לעובדי כוכבים אבד ושקוף ה"ל
אפיו דבפרק כל פסולי המוקדשים
(בבבא 97 ע"ב) מתיר רבי עקיבא

אפילו לעובדי כוכבים ולעיל פי' ברית
פי' התערבות (97 ע"ב) אבל לא
החירו מומחה לא משמע דוקא משום
פרישות הא לאו הכי לא הי"ט דלא

כר"מ דקיימא בפי' "כל פסולי המוקדשין
(97 ע"ב) ל' בכשור ששחטו שלא על
פי מומחה מכאן דקדק בהלכות גדולות

דהא דקיימא לן "כרבי מאיר בגזירותיו
דוקא בגזירותיו ולא בקנסיו" :
לא

וא"ר חנינא סגן הכהנים כו' : ור' אבהו
קודם הפשט
הוא קודם וקודם וריקה (ל' רבי אלעזר

רבי שמעון דאמר אין הדם מרצה על העור בפני עצמו פי' רבי חנינא כרבי
כרבי ליה ואיבעית אימא אפילו (חוקמא) כרבי אלעזר רבי שמעון מודה
רבי שאין הפשט קודם זריקה והאבא נמצאת מריפה בבני מעיים קסבר נמצאת
מריפה בבני מעיים מרצה דריקא נמי דקתניא דעקיבא מדבריו למדת שהפשט

את דבבא ומצא מריפה שאחתו הכהנים בעורו ש"מ, ואלא מאי קמ"ל ר"ע;
הא קמ"ל י"א אפילו בגבולין, א"ד חייא בר אבא א"ר יוחנן הלכה כר"ע, ואף

ר"ע לא אמר אלא כשהחירו מומחה אבל לא החירו מומחה לא להלכתא
כדברי תבמים ("בשר בקבורה והעור כשריפה) : מתני' פרים הנשרפים

ושעירים הנשרפים : ב"מ שהן נשרפין כמצותן 'נשרפים בבית הדרשן ומטמאין
בגדים ואם אינן נשרפין כמצותן נשרפין בבית הבהירה, ואינן מטמאין בגדים

היו
הוא קודם וקודם וריקה (ל' רבי אלעזר רבי שמעון מודה רבי שאין הפשט קודם זריקה והאבא נמצאת מריפה בבני מעיים קסבר נמצאת

את דבבא ומצא מריפה שאחתו הכהנים בעורו ש"מ, ואלא מאי קמ"ל ר"ע;
הא קמ"ל י"א אפילו בגבולין, א"ד חייא בר אבא א"ר יוחנן הלכה כר"ע, ואף

ר"ע לא אמר אלא כשהחירו מומחה אבל לא החירו מומחה לא להלכתא
כדברי תבמים ("בשר בקבורה והעור כשריפה) : מתני' פרים הנשרפים

ושעירים הנשרפים : ב"מ שהן נשרפין כמצותן 'נשרפים בבית הדרשן ומטמאין
בגדים ואם אינן נשרפין כמצותן נשרפין בבית הבהירה, ואינן מטמאין בגדים

היו
הוא קודם וקודם וריקה (ל' רבי אלעזר רבי שמעון מודה רבי שאין הפשט קודם זריקה והאבא נמצאת מריפה בבני מעיים קסבר נמצאת

את דבבא ומצא מריפה שאחתו הכהנים בעורו ש"מ, ואלא מאי קמ"ל ר"ע;
הא קמ"ל י"א אפילו בגבולין, א"ד חייא בר אבא א"ר יוחנן הלכה כר"ע, ואף

ר"ע לא אמר אלא כשהחירו מומחה אבל לא החירו מומחה לא להלכתא
כדברי תבמים ("בשר בקבורה והעור כשריפה) : מתני' פרים הנשרפים

ושעירים הנשרפים : ב"מ שהן נשרפין כמצותן 'נשרפים בבית הדרשן ומטמאין
בגדים ואם אינן נשרפין כמצותן נשרפין בבית הבהירה, ואינן מטמאין בגדים

רבי אלעזר כרבי שמעון כו' . קסבר בזריקה כשרה תליא הימר
העור אבל נפסל בשר קודם זריקה אין העור מותר ואפילו הפשט
קודם פסולו : פ"ד . הדם מרלה על העור לאחר שנפסל בשר : כרבי
אלעזר . דאמר דם טע"פ שאין בשר : אליבא דר' אלעזר דר' ע"כ

פליגי . כלומר מילתיה דרבי אלעזר תורה אור
כרבי שמעון דאמר לא האלה והא
פלוגתא היא דעל ברקך מודה הא
דל"ע רבי אלעזר לא קאי כותיה

דלא קאמר זירוק לכהניה חף ט"פ
שאין בשר בגון אבד או נשקף אלמא
זריקה מעליהא היא : כי פליגי
אלעזר דרבי יהושע . כלומר הא

דאמר דרבי יהושע . כלומר הא
כרבי יהושע יתחא דלפי אלעזר
דרבי יהושע אמרה רבי למילתיה :

פ"ג עד כאן לא פ"ג א"ר יהושע אלא
בכשר דליכא פסידא לכהנים . ע"כ
לא קאמר רבי יהושע אם אין בשר

אין דם אלא לטעון לעלת קרבן
לכהנים לטובא דליכא פסידא לכהנים
והמורה אמרה (דברים יב) הבשר

והדם : אבל לטעון עור דליכא פסידא
דכתיב אפילו רבי יהושע מודה : דלא
מפסידתא ליה שלא כדון וחס נשקף

בשר או אבד קודם זריקה לכתילה
לא זירוק וליכא פסידא דכהנים שהרי
לא קרב הקרבן ולא עבר זרק הדם

הוא זריקה להחיר העור טע"פ שלא
עלה על הקרבן, הקרבנה הו' וקרינא
ב"ה עור העולה אחר הקריב' : מדי

דפסויה (ד"ה) דע"כ וזרק האלה
היחא נבי נטמא חיכא למימר אין
מרלה אבל בני יואל לא מרלה אין

וקאמר אם זרק האלה אלמא יג' ק"ל
היה לו לרבי יהושע בדרשה זו דאם
אין בשר אין דם דאם זרק האלה

הלך נבי אבד ושקוף נמי טע"ג
דדיעבד נמי פסול כדאמרין כע"ל
ולין (פסחים ע"ב) לטעון עור כרבי

למנות לא קאמר . דהני הכשר מלותן
כך וכי קאמר ר' חנינא כנשרפין
ממות פסולין : (אליבא קודם הפשט

וקודם זריקה . דבין לרבי בין לרבי
אלעזר כרבי שמעון נשקף ע"כ משום
דקודם הפשט ולרבי אלעזר משום

דקודם זריקה : מלן קאמר . מימי
לא רחמי עור מופשט יואל לבית
השריפה והנפסל קודם הפשט עורו

נשקף בכשורו ואין מפשיטים אותו :
ופליבא אחר הפשט קודם זריקה .
לרבי אלעזר כרבי שמעון י' חלקן

ונשקף הוא : ומשני רבי חנינא כרבי
פ"ל . דאמר הדם מרלה על העור :
הא חיכא אריעבד פי' אחר הפשט קודם זריקה, לא חיכא רבי זימו דלפיט לרבי דאמר הדם מרלה

על העור בפני עצמו מודה הוא דאין
הפשט קודם זריקה מן (ולא אורגלו כדן) וכל שכן לרבי אלעזר כרבי שמעון לא אורגלו כדן :
ופליבא נמצא מריפה בבני מעיים . יו' ולא נמלא פסול עד שהפשט ופסול זה קודם זריקה וקודם הפשט היה בו דקמ"ל דבין

לרבי ובין לרבי אלעזר נשקף כדאמרין לרבי משום דקודם הפשט ולרבי אלעזר משום קודם זריקה . פירוש . הואיל ולא אורגל פסול
קודם הפשט לרבי, וקודם זריקה לרבי אלעזר, מרלה על העור והבשר ישרף כשאר פסולי קדשים : אלא פלי פ"ג רבי עקיבא . כיון דשמעיה לרבי חנינא דאמר בשאר קדשים מרלה למה לי לאשמעינן יתאבטור . דלפינו בגבולין . בטר בעל מוס האשחט י' (ב')

כדמריה על מוות ולא החירו הכחוד אלא בלחלה כדכתיב (דברים יו) כשעריך לחללו אבל אם מת עורו אבד ושקוף קבורה ואשמועינן
רבי עקיבא דהיכא דלא ניכר כן טריפו עך לאחר הפשט (שהוא) שחטו ע"כ כע"ל זרק דמו במתן ומלא טריפה
לאחר הפשט : בשר בקבורה . דאין לחילין קדשים לכלבים, ושריפה ליכא, דאין שריפה בקדשים אלא כן כשהאבא לעורה
ונפסל לאחר שחטו : וטעור כשריפה . לא ידענא טעמא וגראה בעיני דל"ג ע"כ הא פירושא "אלא ה"ג והלכה כדברי תבמים ותו

לא מירי כדן ותוספתא וז' גירסא דתלמודי כה"ה ** תדבילי הוא וטעו בזה ששנינו במשנהו במילתיה דרבנן טו' לבית השריפה (ה) יאל
ולע"ל אשחט דרבנן לאו אריעבד קיימי דאריעבד בכשור בגבולין אלא אריעבד קיימי דאריעבד בכשור בגבולין : ומטמאין בגדים . פי' לעסוקין כהן כדכתיב (ויקרא יו) והשוקף לחום וגו' : שלא
ממנותן . שפסלו טעוין שריפה כשאר פסולי קדשים : בנים פריפס . פעמים בעורה פעמים בהר הבית כדאמרין בגמרא :
(*) ז"ל וסמטעו עורו ז"ק (** י"ה ביה סמטעו [ויקרא י"ב] בממות סכ)

דבין : י"ט לאשמעינן בכשור חס"ד : י"ט תיבת בו נחמק : כ' ניכר מריפו עך לאחר הפשט שריפה שחטו והפשיט לעורו כאילו : כ"ה בקבורה כיון קדשים בחין דאין : כ"ה אלא כשהאבא : כ"ה דל"ל לחיר
פירושא : כ"ה מירי ותוספתא וז' אחר א"ה נחמק : כ"ה דתלמודי דתריבא : טו' דרבנן יצא לבית השריפה ואינו : כ"ה בגדים לעסוקין בהן : כ"ה לפרש מ"ד לא : כ"ה וירושע גזירה אבד אבד : ל' הוקדשין בכר את ב' נחמק :

* כא"ט
1 קודם שנטמא אפסול - א"ה
2 חוקמא
3 פסלס

1 פסלס
2 פסלס
3 זריקה (אין נשקף מילת)

1 זכ"ל ט"ו (דיון הרייקא מתיבא)
2 פסלס
3 זריקה - אינן לעיל פ"ה

1 זכ"ל ט"ו
2 זכ"ל ט"ו - היור מותב אפסול
א"ה זכ"ל ט"ו קודם
פסלס

1 זכ"ל ט"ו
2 זכ"ל ט"ו - היור מותב אפסול
א"ה זכ"ל ט"ו קודם
פסלס

1 זכ"ל ט"ו
2 זכ"ל ט"ו - היור מותב אפסול
א"ה זכ"ל ט"ו קודם
פסלס

1 זכ"ל ט"ו
2 זכ"ל ט"ו - היור מותב אפסול
א"ה זכ"ל ט"ו קודם
פסלס

1 זכ"ל ט"ו
2 זכ"ל ט"ו - היור מותב אפסול
א"ה זכ"ל ט"ו קודם
פסלס

1 זכ"ל ט"ו
2 זכ"ל ט"ו - היור מותב אפסול
א"ה זכ"ל ט"ו קודם
פסלס

1 זכ"ל ט"ו
2 זכ"ל ט"ו - היור מותב אפסול
א"ה זכ"ל ט"ו קודם
פסלס

1 זכ"ל ט"ו
2 זכ"ל ט"ו - היור מותב אפסול
א"ה זכ"ל ט"ו קודם
פסלס

1 זכ"ל ט"ו
2 זכ"ל ט"ו - היור מותב אפסול
א"ה זכ"ל ט"ו קודם
פסלס

1 זכ"ל ט"ו
2 זכ"ל ט"ו - היור מותב אפסול
א"ה זכ"ל ט"ו קודם
פסלס

1 זכ"ל ט"ו
2 זכ"ל ט"ו - היור מותב אפסול
א"ה זכ"ל ט"ו קודם
פסלס

1 זכ"ל ט"ו
2 זכ"ל ט"ו - היור מותב אפסול
א"ה זכ"ל ט"ו קודם
פסלס

1 זכ"ל ט"ו
2 זכ"ל ט"ו - היור מותב אפסול
א"ה זכ"ל ט"ו קודם
פסלס

1 זכ"ל ט"ו
2 זכ"ל ט"ו - היור מותב אפסול
א"ה זכ"ל ט"ו קודם
פסלס

1 זכ"ל ט"ו
2 זכ"ל ט"ו - היור מותב אפסול
א"ה זכ"ל ט"ו קודם
פסלס

1 זכ"ל ט"ו
2 זכ"ל ט"ו - היור מותב אפסול
א"ה זכ"ל ט"ו קודם
פסלס

1 זכ"ל ט"ו
2 זכ"ל ט"ו - היור מותב אפסול
א"ה זכ"ל ט"ו קודם
פסלס

1 זכ"ל ט"ו
2 זכ"ל ט"ו - היור מותב אפסול
א"ה זכ"ל ט"ו קודם
פסלס

1 זכ"ל ט"ו
2 זכ"ל ט"ו - היור מותב אפסול
א"ה זכ"ל ט"ו קודם
פסלס

1 זכ"ל ט"ו
2 זכ"ל ט"ו - היור מותב אפסול
א"ה זכ"ל ט"ו קודם
פסלס

1 זכ"ל ט"ו
2 זכ"ל ט"ו - היור מותב אפסול
א"ה זכ"ל ט"ו קודם
פסלס

1 זכ"ל ט"ו
2 זכ"ל ט"ו - היור מותב אפסול
א"ה זכ"ל ט"ו קודם
פסלס

1 זכ"ל ט"ו
2 זכ"ל ט"ו - היור מותב אפסול
א"ה זכ"ל ט"ו קודם
פסלס

1 זכ"ל ט"ו
2 זכ"ל ט"ו - היור מותב אפסול
א"ה זכ"ל ט"ו קודם
פסלס

1 זכ"ל ט"ו
2 זכ"ל ט"ו - היור מותב אפסול
א"ה זכ"ל ט"ו קודם
פסלס